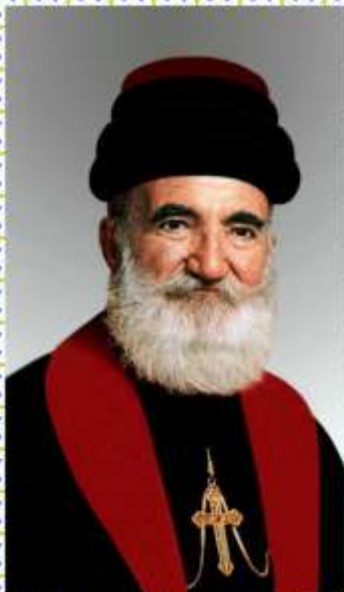

Спомени од Светиот апостолски католичка
Асирската црква на Истокот
Неговата Светост ☦ Мар Yоусип Кхнанишо
Архиепископот Шамисдин и Рустаqа
Четврток 18 мај, 1893 година (Мар Ишоо, Турција)
до
Недела 3 јули, 1977 (во Багдад, Ирак)
Кратка биографија

Пред неколку векови, Асирците минуваа низ опасна фаза во долг и разновиден нивната историја. Тие биле опколени од сите страни со фанатичните и нехристијанските народи, кои не го криеше своите лоши намери да ги малтретира постојано, освен ако тие се откажаа од својата христијанска вера. Асирците биле изложени на сите видови на грозоморно злосторства од убиствата на шушкава на нивниот добиток, киднапирање и напади врз нивните млади жени, и уште полошо, извршување акти на сквернавење против свештеници и освети црквата својства.

Од првиот век, Црквата на Исток осветена своите архиереи од редот на седницата на своите врсници. Надморска височина од архиепископите и епископите на следното повисоко ранг се справиле со ист начин. Во случај на ЈИЕ се празни поради смртта на претходниот носител на функцијата, датум требаше да се одржат избори за наследник. Квалификации за прелати од широко распространети епархии ќе продолжи веднаш да одреденото место каде гласањето ќе се одржи. Секој свештеник беше придружуван од прилично голема свита патуваат со денови, недели или месеци преку многу груб и планински терен или сува пустина. Најчесто, нивниот пат ќе ја премине

териториите населени со диви и варварски племиња кои ограбуваат плен на нивните невини жртви да ограби и да ги убијат. Оние кои ја избегна смртта во рацете на разбојниците ги загубија своите животи преку болест, епидемии или несреќи кои произлегуваат од многу напорен долго патување направени или пеш или на задната страна на маски, е единственото средство за транспорт на располагање во тоа време.

Да се заштитат од овие Несреќното катастрофи претрпе од страна на Црквата, секој пат кога на седницата беше повикан да се избере Епископот, хиерархијата излезе со разумен предлог, кој ќе го намали ризикот од губење на толку многу скапоцени животи од кои сите се посветени на услугата на Господ и човештвото. За администрирање нивните области со голема мудрост и внимателност, тие ја презентираа препораките на временските лидерство, свештенството и народот, што укажува на тоа дека, според постоечките околности, тоа ќе биде препорачливо да се одржат избори за епископи, архиепископи и Католикос-патријарх, Врховниот глава на Црквата, но за да се воспостави наследни систем во кој архиереј, по неговата смрт, е да биде наследен од страна на наследник очигледна израснати од раѓањето во целибат строги Црквата дисциплина. Наследникот беше осветена ако се утврди дека ги поседува сите доблести и други квалификации кои се потребни на еден човек кој требаше да дојде на духовното раководство на стадото му се доверени на неговата заштита. Во прилог ја совладале обреди и за време на литургијата, неговиот рекорд треба да биде ослободен од било престапи кои не се во согласност со основните принципи на црквата. Тој мора да се заколне на приврзаност да биде верен до поглаварот на Црквата и ветувам дека ќе служат на Црквата несебично, со посветеност, пожртвуваност и интегритет.

Оваа хипотеза е темелно Расправајќи врз од страна на временската лидерство и по консултации со своите следбеници излегоа едногласно во корист на предлогот. Така хиерархиската совет беше целосно поддржан со голема осуда од страна на раководството со општиот консензус на народот.

Во специјална седница на Синодот овој предлог беше усвоен и донесен како сундиц закон. Со овој закон се бара за секој свештеник да имаат својот првороден татковски внук израснати под црковна надзор, да бидат обучени целосно во сложена учењето на Црквата Догма во подготовка да биде во можност да го наследи титулата и органот Епископската остварува од страна на неговите претходници во времето на неговата смрт. Црквата, исто така, се стави на конкретни упатства за тоа како наследник треба да се собере од детството до возрасни, со цел да се квалификува за преземање на високо ценета духовна функција.

Тоа е во согласност со оваа долга традиција на Црквата од Исток, мајката на починатиот архиепископ Мар Уоусип Кханишо, кога замислен со детето, кое беше посветен на служење на Господ, остварува самоодрекување воздржувајќи се од сите подготвување на храна од животинско месо или месо се една од состојките, до времето кога тој е роден во 1893 година од моментот кога тој е роден, Мар Уоусип Кханишо воспитан во крути почит кон канонските барања.

Повеќето Асирците се свесни дека Мар Уоусип доаѓа од една долга линија на ред во семејството на Мар Кханишо, името на товар на сите архиепископи кои пристапат кон Видете на Шамисдин втората највисока функција во рамките на Црквата од Исток. Ова Архиепископот клетка на Шамисдин и Рустаqа се наоѓал во селото Мар Ишоо во провинцијата Шамисдин, Турција. На Мар Ишоо манастирот, изграден во почетокот на 5 век, содржани во канцеларија и официјалната резиденција на архиепископот.

Семејството на Мар Кханишо е добро познат по својата побожност, кротост, и благородништвото. Според историските документи сочувани десетина митрополити го окупираа овој возвишен канцеларија во рамките на црковната администрација, од кои сите се докажаа, без сенка на сомнеж, треба да се обдарени со духовна стабилност, ненамален добродетели, пресметливост и мудрост; згора на тоа нивната верност и посветеност кон водачите на Црквата отсекогаш биле недвосмислена и непоколеблива. Гробовите на пет од нивните светите отци, закопани во храмот на манастирот

Мар Ишоо, може да биде лесно да се препознае од изгравирани камења сеуште недопрена. Гробниците на тројца други починати архиепископи не може да се најде како храм претрпе многу промени во текот на изминатите неколку стотици години.

Деветтиот Архиепископот во оваа линија на наследување беше погребано во црквата на Бнаи Шмоони во селото Чароокхинн во провинцијата Ботхан, Турција. Тој се враќал од аџилак во Светата Земја, кога одеднаш се заразени со смртоносната болест која заврши својот живот. Десеттиот Архиепископот Шамисдин почина во текот на еден од неговите рутински посети на различни парохии под негова надлежност. На барање на своите верни посетители, кои го почитуван длабоко, беше интерниран во Црквата Мар Тоома Шликха (Свети апостол Тома) црква во селото Балоолан, Таргаwар, и северозападна Иран.

Во периодот по Првата светска војна, Мар Искхаq Кхнанишо, единаесеттиот архиепископ во својата линија, загубените драгоцени живот, како и многу други илјадници негови луѓе кои загинале во текот на долг егзодус од нивните предци татковина во Турција и Иран, тие преминал возвишени планини и длабоки долини во потрага по засолниште да се одморат нивните изморени коски. Колера и други смртоносни болести, го зеде животот на две третини од целата асирската население. Мар Искхаq Кхнанишо, кој се верува дека е вистински светец, беше погребан во Керманшах, град на источната граница на Иран. Параклис е изграден над неговиот гроб во кој илјадници луѓе, од сите верски секти, направи аџилак секоја година од сите делови на Иран.

Дванаесеттиот и последниот од архиепископи семејството на Мар Кхнанишо донирани на Црквата беше Неговото Блаженство крајот на Мар Yоусип Кхнанишо, Бог да го прости. Тој беше повикан на небото од страна на неговиот небесен Татко во неделата третина од јули 1977 година, во градот Багдад, главниот град на Ирак (Бет-Нахраин). На рана возраст, а едно младо момче, тој бил свесен за тоа што возвишена позиција на која беше посветена, со што тој го научил на памет целосна евхаристиска обреди, изведена во

црквата од страна на некој ѓакон или свештеник. Тој беше поучував соодветно од страна на учениот, Пречесниот Рехана, вујко на татко му, кој е добро обучен во арамејски, руски и турски јазик и авторитет во Источна теологија. Пречесниот Рехана беше на чело на Богословијата во Мар Ишоо манастирот и тој предавал класи на голем број на студенти кои студираат за свештенството. Од оваа Богословија многу дипломирани да стане епископи и свештеници во различни епархии и парохии.

Кога тој беше дванаесет-годишниот млади, Мар Yоусип бил ракоположен за ѓакон. До 1912 Мар Yоусип веќе стекнато темелно познавање на теологија, и затоа тој беше резултат да биде добро прилагодени за да биде ракоположен за свештеник. Во 1914 година, на почетокот на Првата светска војна 1, тој бил испратен како делегат, што претставува Архиепископот Мар Исхаq Кхнанишо, да учествуваат во најважните состанокот свикан од страна на Неговата Светост Мар Бенјамин Шимун, на Католикос-Патријархот на патријархалните мобилен во Qудчанис, Турција. Значењето беше со цел да дискутираат за ефектите на Првата светска војна на Црквата и на нацијата и да се подготват за промените што се очекува да се одржи. Додека е таму, тој беше ракоположен за епископ на Понеделник 10 август, 1914, од страна на Неговата Светост и беше назначен за помошник на патријархот.

Тој остана во Qудчанис до 1916 година, кога Асирците мораше да ја напушти својата татковина и сите нивните световни имоти како резултат на Големата војна. По предавничка атентат на патријархот Мар Бенјамин во 1918 година, Мар Yоусип претпоставува дека во голема мера, раководството на нацијата, додека Асирците пристигна во бегалските кампови, формирана од страна на Црвениот крст и Лигата на народите, во Бааqооба, Ирак во 1918 година во декември 1918 година, неговата господаруват беше издигнат на ранг на Архиепископот во Багдад, Ирак, од страна на починатиот патријарх Павле Шимун Мар.

Кога Мар Ешаи Шимун, на Католикос-патријарх, бил протеран во 1933 година од страна на куклен монархистички режимот на Ирак, Мар Yоусип

Кханишо му беше доверена на црковната администрација во Ирак и на Блискиот Исток.

Во Мар 1973 година, кога Ешаи Шимун поднесе оставка својата позиција како Католикос патријарх Мар Yоусип Кханишо му беа дадени одговорностите на водење на Црквата на Исток насекаде во светот. Во исто време на ирачката влада издаде декрет за назначување на републиканците Мар Yоусип Кханишо како врховен шеф на сите Асирците во Ирак.

Во неделата на 3-ти јули 1977 година, во 1:10 P.M. Неговото Блаженство починал во Багдад, Ирак. Неговата смрт се совпаѓа со празникот слави секоја година во знак на сеќавање на Мар Тоома Шликха (Свети апостол Тома).

Неговиот погреб услуги беа спроведени во средата 6 јули 1977, во црквата на Мар Геwаргис во Дора, предградие на Багдад. Учество на услуги беше Неговото Блаженство Мар Нарсаи, Архиепископот на Либан, кој летал од Бејрут за оваа пригода, со помош на Мар Даниел, епископ Киркук, Ирак и многу голем број на свештеници и ѓакони. Повеќе од дванаесет илјади луѓе дојдоа од сите делови на Ирак да учествуваат во погребната поворка на овој почитуван и света личност која беше сакан и обожуван од страна на сите што го познаваа. Голем број на високи функционери присуствуваа на погребот церемонии, меѓу кои и високи владини функционер претставува Неговата Екселенција Ахмед Хасан Ал Бакар, претседателот на ирачкиот Чешка, останатите министри и функционери, римокатоличкиот надбискуп претставува Неговата Светост папата како амбасадор во Ирак, неговата Светост Мар Полус Шекхо, патријархот Вавилонската на калдејската црква, неговото блаженство Мар Игнатиј Закка од сириската православна црква, Мар Андраwос Сана, шеф на конгресот на асирскиот јазик и многу други.

Во 10:00 часот, обвиткан ковчегот на жалеше духовен лидер, на товар на свештенството, дејствувајќи како сенка носители, беше отстранет од Мар Геwаргис црква и се става во катафалка проследено со илјадници ужалени луѓе од сите христијански деноминации и муслимани исто така, со солзи на тага, оставајќи повеќе од нивните лица. Стотици млади од нашите различни

парохии следи ковчег имајќи венци на венци и фотографии од починатиот црковна.

Кога поворката поворката пристигнала во црквата Света Богородица во Наиреуа, крајната одмор место на овој свет човек, многу голем толпата била да не се собира таму со часови.

По правосилноста на обреди се спроведуваат во согласност со традицијата на црквата, а потоа сите ожалостени плати последната почит на овој возљубен пастир кој го остави своето стадо доблестите кои ги поседувал како што се кротост, љубов, посветеност, добрина, верност, простување, интегритет, човештвото и праведност. Неговиот Осветен телото е закопано во земја и од неговите утеха коски тек и утеха на срцата на оние кои се молат во неговата меморија.

Кон крајот на Мар Yоусип Кхнанишо има напишано и многу молитвеници како Кашкол, книга на химни, и е преведен на литургијата на координација, Светите Тајни на Црквата, и други. Тој е автор на многу книги од неговата сопствена земја, вклучувајќи композиции за пофалба да се пее на верските празници, многу од кои се објавени во книгата "Тургама".

Светиот прозрачна зрачење што зрачи од неговиот свет лице секогаш ќе биде запаметен од страна на илјадници, кои беа привилегирани да имаат публика со него. Тој го следеше внимателно по стапките на својот Господ и Господар, Исус Христос, и сега тој е во заедница со Него во рајот. Тој проповедал толеранција, сочувство, грациозност и скромноста, верност и како да се однесуваат морално. Соодветно е тој да се празнува секоја година и празникот наречен по него, за многу расправи се припишува на неговата чудотворна допир се видлив доказ дека тој заслужува да биде дадена осветен од Синодот на Светиот апостолски Католичката Асирската црква на Исток. Неговата душа никогаш нема да почива во мир, освен ако народот го сакаше толку скапо, и го одведел за повеќе од половина век, постигнат своите Бога дадено правото на самоопределување и безбедноста татковина што тие можат гордо го нарекуваат свој.

Author: Ashur Cherry
York University

Title: Спомени од Светиот апостолски католичка
Асирската црква на Истокот
Неговата Светост ☦ Мар Уоусип Кхнанишо
Архиепископот Шамисдин и Рустаqа
Четврток 18 мај, 1893 година (Мар Ишоо, Турција)
до
Недела 3 јули, 1977 (во Багдад, Ирак)
Кратка биографија
[Macedonian]

Publisher: Toronto, Ontario

Ref. No.: 3578

Dedication

I dedicate this book in memory of **His Holiness Mar Dinkha IV**, Catholicos-Patriarch of *The Assyrian Church of the East*, Sunday, September 15, 1935 – Thursday, March 26, 2015, with love, respect, and appreciation.